

ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgfreds (S. A. Hansen), der jo syntes at gjøre en Indvending mod Udvalgets Fleertal, fordi det med Hensyn til Livrenteparagrapherne er veget noget tilbage, hvad det finantssielle Udbytte af den foreslaaede Foranstaltning angaaer, at dette vil det ærede Medlem dog ganske sikkert kunne forstaae, da han jo selv er veget tilbage med Hensyn til det Finantssielle, nemlig i sit Forslag under Nr. 22, der i finantstiel Henseende ogsaa er mindre fordelagtigt for Statskassen end det, han havde foreslaaet ved 2den Behandling. Men dernæst er det klart, hvad den ærede Finantsminister har gjort opmærksom paa — jeg veed ikke, om Thingets ærede Medlemmer have opfattet det ganske tydeligt — at dette Forslag er forsaavidt ucorrect, som det aldrig kan have været det ærede Medlems Mening, at, naar f. Ex. to Embedsmænd, der, efter at have tjent lige længe, begge affediges efter 30 Aars Tjeneste saaledes at den ene har havt 2000 Rd. og den anden 2100 Rd. i Gage, den sidstnævnte da skulde have en mindre Pension end den førstnævnte. Dette kan jo dog aldrig have været Meningen, men det vilde dog blive Tilfældet, hvis det ærede Medlems Forslag vedtoges. Det er altsaa ogsaa i saa Henseende ikke at anbefale, fordi det er saa ucorrect (Modsigelse). Ja, hvis det vilde være den ærede Forslagsstiller belevligt at foretage en Beregning over, hvad efter Mindretallets Forslag en Embedsmand, som har tjent i 30 Aar og havt en Gage af 2000 Rd., vilde faae i Pension, og hvad en Embedsmand vilde faae, naar han havde 2,100 Rd. i Gage og forøvrigt stod under de samme Forhold som den første, saa vil han finde, at den sidstnævnte vil faae et mindre Beløb end den førstnævnte.

Seg kommer nu til de Paragrapher, som omhandle Livrentesystemet, og jeg kan da i det Hele med Hensyn til Forslaget under Nr. 10 a henholde mig ganske til, hvad jeg før sagde. Det vilde være en overmaade stor Svæffelse for Lovforslaget, hvis dette Forslag skulde gaae igjennem. Derimod maa jeg anbefale de Forslag, som den ærede Finantsminister iøvrigt har stillet. Med Hensyn til Forslaget under Nr. 11 forekommer det mig, at den ærede Finants-

minister ikke ganske tilstræffelig har vurderet Udvalgets Mening, som har været den, at man ikke skulde stille de Embedsmænd, Talen her er om, under andre Vilkaar end de almindelige. Naar vi fastsætte, at en Embedsmand skal lide et Afdrag af visse Procent i sin Indtægt, at f. Ex. en Embedsmand, der har 1,600 Rd. i Løn, skal lide et Afdrag af 4 pCt., saa mener jeg, at denne Afkortning forsaavidt bør være almindelig, at den kommer til at omfatte alle Embedsmænd. Men tænke vi os nu det Tilfælde, at en Præst har en aarlig Embedsindtægt af 1,600 Rd., men at han til samme Tid har en Pensionsbyrde af 400 Rd. at udrede til sin Forgænger, saa er det forekommet mig, at det vilde være urigtigt, saalænge denne Byrde paahviler ham, at lade ham udrede 4 pCt. af de 1,600 Rd. Han vilde nemlig derved komme under andre og haardere Vilkaar end den Embedsmand, som har en ubeskaaren Embedsindtægt af 1,200 Rd.; det vilde med andre Ord være urigtigt at lade ham udrede 4 pCt. af 1,600 Rd., medens han i Virkeligheden kun har havt en Embedsindtægt af 1,200 Rd. Det er altsaa det Hensyn, at gjøre Loven saa retfærdig som mulig, der har bevæget Udvalgets Fleertal til at foreslaae den omtalte Tilføining, som jeg iøvrigt indrømmer ikke er af stor Betydning, men, som jeg dog troer, vil gjøre det Hele fastere. — Hvad angaaer Forslaget under Nr. 13, da har den ærede Finantsminister ikke udtalt sig gunstigt om det, saaledes som jeg havde haabet, idet det nemlig forekommer mig, at det Underændringsforslag, som vi have foreslaaet til den ærede Finantsministers Forslag, er meget lempeligt og naturligt, og Udvalget har meent at vise en stor Smødefommen mod den ærede Finantsminister ved i det Hele taget at gaae ind paa den Scala, som han ønsker, og altsaa formindste det finantssielle Udbytte ved et Afslag, der for adskillige Embedsmænd vil være ret snækkeligt. Udvalget kan imidlertid ikke fravige sit Underændringsforslag under Nr. 13, og jeg maa anbefale det særdeles til det ærede Thing. Det Samme gjælder om Underændringsforslaget under Nr. 16. — Hvad angaaer Forslaget under Nr. 20, da maa jeg af de samme Grunde, som ere fremhævede deels af et æret